

Prima instanță: N. Veleva

Instanța de apel: G. Vavrin, T. Dimitriadi și I. Dănăilă

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție
Î N C H E I E R E

20 ianuarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecător:

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Valentina Clevadî și Oleg Sternioală

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Lungu Constantin,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea Comercială „Iscomplus” Societate cu Răspundere Limitată împotriva lui Lungu Constantin, cu privire la executarea obligațiilor contractuale, încasarea penalității, redevenței, dobînzii de întîrziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 11 iunie 2015, prin care apelul declarat de Societatea Comercială „Iscomplus” Societate cu Răspundere Limitată a fost admis, casată parțial hotărîrea Judecătoriei Cahul din 20 martie 2015 și în partea casată a fost pronunțată o nouă hotărîre.

A C O N S T A T A T:

La 21 august 2013, Societatea Comercială „Iscomplus” Societate cu Răspundere Limitată a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Lungu Constantin, cu privire la executarea obligațiilor contractuale, încasarea penalității, redevenței, dobînzii de întîrziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivare acțiunii reclamantul a invocat faptul că prin negocieri, la 15 ianuarie 2013, între Societatea Comercială „Iscomplus” Societate cu Răspundere Limitată și Lungu Constantin a fost încheiat un contract, prin care reclamantul s-a obligat să caute variante de cumpărare a obiectului imobiliar bazîndu-se pe datele caracteristice stabilite de comanditar, iar ultimul s-a obligat să achite reclamantului serviciile date în sumă de 300 euro, ceea ce constituie un procent din costul comercial al obiectului.

A mai specificat reclamantul că în baza pct. 4.1. al contractului, comanditarul va fi obligat la plata unei penalități în cuantum de 1500 euro, în cazul în care utilizînd

informația și datele oferite de reclamant, va încheia o tranzacție de vânzare-cumpărare în mod direct.

La 16 aprilie 2013, între Lungu Constantin și Luchian Stanislav a fost încheiat un contract de vânzare-cumpărare, prin care pîrîtul a devenit proprietarul bunului imobil amplasat în or. Cahul, str. A. Mateevici, nr. 73. Bunul respectiv a fost selectat de agenți, propus clientului și examinat de ultimul ca variantă de achiziție conform contractului, însă pîrîtul a indus în eroare agenția și în mod fraudulos a încheiat contractul de vânzare-cumpărare direct cu vânzătorul, evitînd agenția și încălcînd prevederile contractuale.

Reclamantul a mai menționat că la 25 aprilie 2013, Societatea Comercială „Iscomplus” Societate cu Răspundere Limitată a expediat către pîrît o somație prin care a comunicat că cunoaște despre încălcarea cu rea credință de către pîrît a clauzelor contractuale și solicită achitarea penalității conform pct. 4.1. din contract și a redevenței, la care pîrîtul nu a reacționat pînă în prezent.

Solicită reclamantul încasarea din contul lui Lungu Constantin a penalității în cuantum de 1500 euro, în beneficiul Societății Comerciale „Iscomplus” Societate cu Răspundere Limitată; încasarea din contul lui Lungu Constantin a redevenței în cuantum de 300 euro, în beneficiul Societății Comerciale „Iscomplus” Societate cu Răspundere Limitată; încasarea dobînzii de întîrziere din contul lui Lungu Constantin, pentru neachitarea la termen a penalității în beneficiul Societății Comerciale „Iscomplus” Societate cu Răspundere Limitată și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Cahul din 25 iunie 2014 a fost admisă parțial acțiunea înaintată de Societatea Comercială „Iscomplus” Societate cu Răspundere Limitată împotriva lui Lungu Constantin, cu privire la executarea obligațiilor contractuale, încasarea penalității, redevenței, dobînzii de întîrziere și a cheltuielilor de judecată.

S-a dispus încasarea din contul lui Lungu Constantin, în beneficiul Societății Comerciale „Iscomplus” Societate cu Răspundere Limitată suma de 300 euro, în contul stingerii datoriei pentru serviciile prestate.

S-a dispus încasarea din contul lui Lungu Constantin, în beneficiul Societății Comerciale „Iscomplus” Societate cu Răspundere Limitată dobînda de întîrziere pentru neachitarea la termen a redevenței în sumă de 28,29 euro.

S-a dispus încasarea din contul lui Lungu Constantin, în beneficiul Societății Comerciale „Iscomplus” Societate cu Răspundere Limitată taxa de stat în sumă de 187,45 lei și 2500 lei, pentru serviciile de asistență juridică. În rest, au fost respinse cerințele Societății Comerciale „Iscomplus” Societate cu Răspundere Limitată, cu privire la încasarea de la Lungu Constantin a penalității în sumă de 1 500 euro, ca fiind neîntemeiată. (f.d. 67, 69-71).

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 11 iunie 2015, apelul declarat de Societatea Comercială „Iscomplus” Societate cu Răspundere Limitată a fost admis, casată parțial hotărîrea Judecătoriei Cahul din 20 martie 2015 și în partea privind respingerea capătului de cerere cu privire la încasarea penalității, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărîri după cum urmează:

A fost admis parțial capătul de acțiune privind încasarea penalității.

S-a dispus încasarea din contul lui Lungu Constantin, în beneficiul Societății Comerciale „Iscomplus” Societate cu Răspundere Limitată, penalitatea în sumă de 600 euro, sau echivalentul în lei MD conform cursului BNM la momentul executării hotărârii.

În conformitate cu art. 372 alin. (3) CPC, s-a dispus majorarea sumei dobânzii de întârziere încasată prin Hotărârea Judecătorească Cahul din 25 iunie 2014, pentru perioada pînă la pronunțarea deciziei în cauză, de la suma de 28,29 euro pînă la 64,48 euro, sau echivalentul în lei MD, conform cursului oficial al BNM la momentul executării hotărârii.

S-a dispus încasarea din contul lui Lungu Constantin în beneficiul Societatea Comercială „Iscomplus” Societate cu Răspundere Limitată, cheltuielile de judecată, taxa de stat în mărime de 576 lei, pentru înaintarea acțiunii, taxa de stat pentru înaintarea cererii de apel, în mărime de 432 lei. În rest, capătul de acțiunea privind încasarea penalității, se respinge, ca fiind neîntemeiată. (f.d. 131-132, 133-138).

La 06 noiembrie 2015, Lungu Constantin, a contestat cu recurs decizia instanței de apel solicitînd repunerea în termen a recursului, admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care acțiunea să fie respinsă.

În motivarea recursului recurentul a invocat faptul că atît instanța de apel, cît și prima instanță nu a constatat circumstanțele importante pentru soluționarea corectă a pricinii, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 05 august 2015 (f.d. 139), însă la dosar nu sunt anexate dovezi care ar certifica data recepționării de către recurent a copie deciziei recurate. Prin urmare, instanța de recurs consideră recursul ca fiind declarat în termen.

La 25 noiembrie 2015, în adresa intimă a fost expediată copia recursului, iar la 23 decembrie 2015 în adresa Curții Supreme de Justiție a parvenit referința prin care Societatea Comercială „Iscomplus” Societate cu Răspundere Limitată a solicitat declararea recursului înaintat de Lungu Constantin ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 439, alin. (2) și (3) CPC după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Lungu Constantin este inadmisibil.

În conformitate cu dispoziția art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, temeiurile recursului declarat, nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC. Mai mult decât atât, cauza a fost judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, iar recursul fiind vădit neîntemeiat.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC al RM, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, instanța de recurs accentuează că, potrivit art. 440, alin. (1) CPC, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 CPC și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, aplicând corespunzător normele de drept material și respectând normele de drept procedural, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Lungu Constantin, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de Lungu Constantin, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală